

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 18.614 van 13 november 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn, op 30 juli 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 20 juni 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en van advocaat K. HENDRICKX, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker, van Bengaalse nationaliteit, vraagt op 13 oktober 2003 asiel aan.

Op 29 oktober 2003 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 12 januari 2004 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de beslissing dat verder onderzoek noodzakelijk is.

Op 16 april 2004 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling.

Tegen deze beslissing tekent verzoeker beroep aan bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen die dit beroep op 7 juli 2005 ongegrond verklaart.

Tegen deze beslissing tekent verzoeker een annulatieberoep aan bij de Raad van State. Bij arrest nr. 166.364 van 5 januari 2007 verwerpt de Raad van State dit beroep.

Op 25 maart 2005 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf in op basis van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Deze aanvraag wordt op 10 mei 2007 door de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken onontvankelijk verklaard en er wordt verzoeker een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Tegen deze beslissing tekent verzoeker een schorsings- en annulatieberoep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 1610 van 11 september 2007 verwerpt de Raad dit beroep. Tegen dit arrest tekent verzoeker een cassatieberoep aan bij de Raad van State dat bij beschikking betreffende de toelaatbaarheid in administratieve cassatie nr. 1441 toelaatbaar wordt bevonden. Bij arrest nr. 181.823 van 8 april 2008 wordt het cassatieberoep uiteindelijk verworpen.

Op 16 oktober 2007 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf in op basis van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet.

Op 25 februari 2008 vult verzoeker deze aanvraag aan met een stuk, door hemzelf bestempeld als zijn studentenkaart.

Op 5 mei 2008 vult verzoeker deze aanvraag opnieuw aan met drie stukken, door hemzelf beschouwd als "identiteitsdocumenten".

Deze aanvraag wordt op 20 juni 2008 door de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven als volgt luiden:

"De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een enig middel aan met daarin een derde onderdeel:

*"3. Schending van de formele motiveringsverplichting (art 62 Vreemdelingenwet) - Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen
De DVZ stelt dat "de voorgelegde identiteitsdocumenten, met name een studentenkaart, geboorte-attest, en notariële certificaat kunnen in dit kader niet aanvaard worden, gezien de wettelijke vereiste een paspoort, gelijkgestelde reistitel of identiteitskaart is."*

De DVZ vergat echter op te sommen dat tevens een "identiteitskaart" werd neergelegd.

De formele motiveringsplicht werd geschonden daar er niet geantwoord werd op de voorlegging van dat laatste stuk."

2.1.2. In haar nota repliceert verwerende partij dat verzoeker bij de aanvraag geen beëdigde vertaling voorlegde van het stuk dat hijzelf als identiteitsbewijs bestempelt. Verwerende partij stelt dat zij geen rekening kon houden met dit element, aangezien zij niet gehouden kan zijn rekening te moeten houden met een stuk dat opgesteld is in de Bengaalse taal. Daarenboven werd de bestreden beslissing afdoende gemotiveerd en dit zowel in feite als in rechte, in de bestreden beslissing kan immers op duidelijke wijze gelezen worden om welke redenen de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd bevonden.

2.1.3. In zijn repliekmemorie beperkt verzoeker zich tot het louter herhalen van de middelen uiteengezet in zijn verzoekschrift.

2.1.4. Het hoofdmotief van de bestreden beslissing is dat verzoeker geen kopie van een internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel noch een kopie van de nationale identiteitskaart heeft voorgelegd, noch van een geldige motivering die toelaat verzoeker vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9 bis , § 1 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op :

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop het beroep niet toelaatbaar wordt verklaard;
- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoonst."

De bedoeling van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet is een duidelijk kader te scheppen voor de aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf, die in buitengewone omstandigheden wordt ingediend door een vreemdeling bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Zo wordt duidelijk bepaald dat een identiteitsdocument onontbeerlijk is: de machtiging tot verblijf kan niet anders dan onontvankelijk verklaard worden indien iemands identiteit onzeker is. Er dient vermeden te worden dat verblijfsvergunningen dienen om de (gewilde) onduidelijkheid over de identiteit te gaan regulariseren.

De bewijslast voor het voldaan zijn aan de vereiste te beschikken over een verblijfsdocument dan wel van het feit zich in één van de gevallen te bevinden waar deze voorwaarde geen toepassing vindt, rust op de aanvrager.

In zijn verzoekschrift houdt verzoeker voor dat hij bij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf een kopie van zijn studentenkaart, zijn geboorteakte, een notarieel certificaat en een identiteitsbewijs bijbracht. Volgens verzoeker volstaan de laatste drie documenten om zijn identiteit te bewijzen. Verzoeker houdt voor dat waar verwerende partij in de bestreden beslissing stelt dat *"de voorgelegde identiteitsdocumenten, met name een studentenkaart, geboorte-attest, en notariële certificaat kunnen in dit kader niet aanvaard worden, gezien de wettelijke vereiste een paspoort, gelijkgestelde reistitel of identiteitskaart is"*, verwerende partij niet antwoordt op de "identiteitskaart" die hij eveneens bij zijn aanvraag bijbracht.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker inderdaad de door hem vermelde stukken bijbracht, waaronder een onvertaald stuk in het Bengaals. Op 5 mei 2008 faxte verzoeker immers onder de vermelding "identiteitsdocumenten" een geboortecertificaat, een notarieel certificaat en dit onvertaald stuk als aanvulling bij zijn aanvraag naar de Dienst Vreemdelingenzaken, hetgeen niet betwist wordt door verwerende partij.

Dit onvertaald stuk, dat verzoeker als onderdeel van zijn identiteitsdocumenten bestempelde, wordt niet vermeld in de bestreden beslissing. Uit de bestreden beslissing blijkt bijgevolg niet dat verwerende partij bij het nemen van de beslissing dit stuk in ogenschouw of in overweging heeft genomen, of heeft onderzocht. De beslissing is aldus niet afdoende gemotiveerd daar de motieven niet toelaten na te gaan of verwerende partij met alle gegevens rekening heeft gehouden voor wat de door haar aangewende afwijzingsgrond betreft. Alleszins wordt niet gemotiveerd waarom dit stuk niet in aanmerking werd genomen.

De omstandigheid dat verwerende partij in de nota uiteenzet dat "*de vertaling van dit stuk niet toegevoegd werd aan de aanvraag. De verwerende partij kon bijgevolg geen rekening houden met dit element, aangezien zij niet gehouden kan zijn rekening te moeten houden met een stuk dat opgesteld is in de Bengaalse taal*" doet hieraan geen afbreuk, nu dit een motivering a posteriori vormt die niet terug te vinden is in de bestreden beslissing.

Verzoeker voert terecht de schending van de formele motiveringsplicht aan. In die mate is het derde onderdeel van het middel gegrond.

Aangezien een aangevoerd onderdeel van het middel tot nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, bestaat er geen noodzaak om de schending van de overige aangehaalde bepalingen of beginselen te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Vernietigd wordt de beslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op twintig juni tweeduizend en acht waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend en acht door:

mevr. A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. M. DENYS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

A. DE SMET.